

درباره ال‌کامپ ۸۷

امیرشهاب شاهمیری

چهاردهمین نمایشگاه بین‌المللی الکترونیک، کامپیوتر و تجارت الکترونیکی با عنوان «ایران ال‌کامپ ۲۰۰۸» از ۲ تا ۵ آذرماه برگزار شد و از این رو دیگر می‌توان به تحلیل و بررسی نقاط قوت و ضعف آن پرداخت. از آنجا که در کشور ما نکات مورد مناقشه بین کارشناسان مسائلی از این دست، معمولاً بر سر کلیات و عناصر بنیادین آن مساله است، تا جزییات و نکات فنی، اجازه دهید که ما هم به این موارد بپردازیم. برای کسی که با دید کارشناسی به برگزاری چنین نمایشگاهی می‌نگرد، چند پرسش اساسی مطرح است:

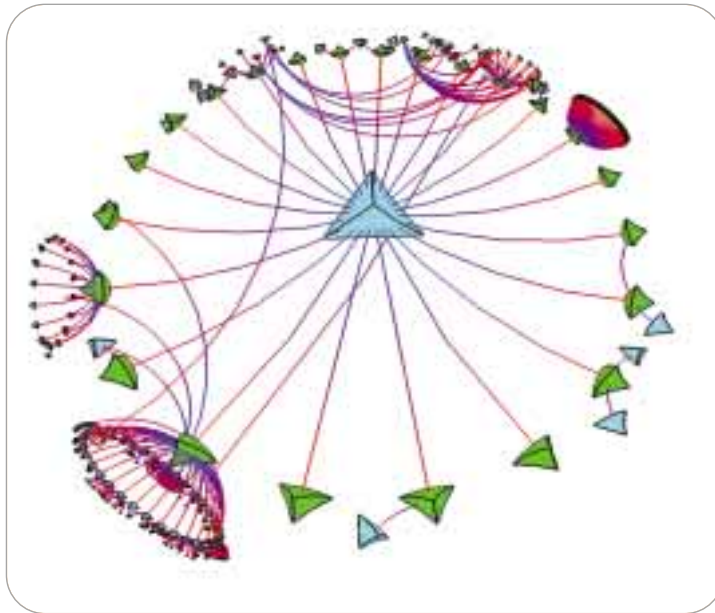
هدف از برگزاری چنین نمایشگاهی، از دید مسوولان و پشتیبانان آن چه بوده؟ آیا این نمایشگاه توانسته مورد پذیرش عام (عموم کارشناسان این دانش) قرار گیرد؟ و اساساً چگونه می‌توان سطح کیفی و کمی این نمایشگاه را ارتقا داد؟ پاسخ ایده‌آل گرایانه پرسش نخست، همان «هماهنگی و رشد و توسعه امور مربوطه در داخل و خارج از کشور در راستای تحقق اهداف و سیاست‌های توسعه صادرات غیر نفتی و و همکاری با اتحادیه‌های جهانی و ...» است (ر.ک. به سایت اصلی نمایشگاه). اما از تعارف که بگذریم، تجربه نشان داده که دلایل اصلی در راه‌اندازی چنین نمایشگاه‌هایی این‌گونه بوده است: ۱- عدم برپایی چنین نمایشگاهی در کشوری با شرایط ایران، برای مسوولان مربوطه مناسب نبوده و عدم پاسخگویی، انبوه انتقادات را در پی خواهد داشت. ۲- چشمپوشی از سود حاصل از اجاره غرفه‌های نمایشگاه، تبلیغات و دیگر درآمدها، خردمندانه نیست؛ نه برای وزارتخانه مربوطه، نه شرکت برگزارکننده نمایشگاه و نه برای اصناف پشتیبان ۳- «هماهنگی و رشد و توسعه امور مربوطه در داخل و خارج از کشور ...».

برای برآوردن انتظارات پرسش دوم، دو مساله را باید در نظر گرفت: یکی آراستگی و کیفیت ظاهری نمایشگاه است که بستگی به سطح آگاهی مسوولان، غرفه‌داران و بازدیدکنندگان از اهمیت رعایت ظواهر در محیطی دارد و شکر خدا ما ایرانیان از گذشته به آرایه بهترین کالا با بدترین بسته‌بندی زبازند بوده‌ایم. این نمایشگاه هم که تا چندی پیش روندی رو به پیشرفت داشت و شاید بتوان گفت در سال ۸۲ تاحدودی به استانداردهای جهانی نزدیک شده بود، با اختلاف نظر دست‌اندرکاران (بر سر بندهای اول و دوم پاسخ پرسش نخست)، طبق معمول منجر به اختراع چندباره چرخ شد و تولید ال‌کامپ دست‌به‌دست گشت و خوشبختانه دوباره روندی رو به فراز و تثبیت را نشان می‌دهد.

مساله دوم سطح کیفی نمایشگاه از دیدگاه «نمایش واقعی پیشرفت‌های فنی و صنعتی تولیدکنندگان و طراحان داخلی» است که در پاسخ باید گفت که کدام صنعت و کدام فن؟! در شرایطی که بخشی از تولیدکنندگان در کارخانه را تخته کرده‌اند و برخی نیز به واردات کالاهای خارجی و در بهترین حالت، به مونتاژ قطعات کمپانی‌های آسیایی می‌پردازند یا کالا قضیه را ول کرده‌اند و سرمایه‌شان را به خارج برده‌اند، دیگر چه جای انتظاری باقی می‌ماند؟

کوتاه سخن این‌که در چنین شرایطی توقع نمایشگاهی بهتر از این، نابه‌جا است و برای بهبود امور، کاری به‌تنهایی از دست بازدیدکننده و شرکت‌کننده و برگزارکننده و حتی وزارتخانه مسوول، برنمی‌آید و نیاز به خواست و همت دست‌اندرکاران، به‌ویژه مسوولان و برنامه‌ریزان دارد.

افزایش ظرفیت اینترنت کشور

چ. : stanford.edu

شرکت ارتباطات زیرساخت یک لینک STM4 به ظرفیت پهنای باند اینترنت کشور افزود و به این ترتیب ظرفیت پهنای باند کشور به ۵۴ لینک STM1 افزایش یافت.

بنا به گزارش خبرگزاری فارس به نقل از روابط عمومی شرکت ارتباطات زیرساخت محمداقبر ظهوری فر مدیرعامل این شرکت با اعلام این خبرافزود: «شرکت ارتباطات زیرساخت آمادگی دارد در صورت افزایش تقاضا برای پهنای باند، ظرفیت مورد نیاز مشتریان داخلی و یا خارجی این شرکت را از طریق درگاه‌های بین‌المللی تامین کند.»

مدیر عامل شرکت ارتباطات زیر ساخت در معرفی پروژه فلگ گفت: «پروژه فلگ شامل یک حلقه پر ظرفیت کابل فیبرنوری دریایی با چندین نقاط اتصال در تمامی کشورهای حاشیه حوزه خلیج فارس است و با اتصال به مصر در غرب و همچنین اتصال به بمبئی در شرق برای نخستین بار در جهان یک حلقه عبوری کامل را تشکیل می‌دهد، که سه قاره اروپا، آسیا و آمریکا را به یکدیگر متصل می‌کند.»

وی افزود: «به این ترتیب امکان دسترسی کشورمان به بزرگراه‌های ارتباطی بین‌المللی را در کشورهایی که دارای نقاط اتصال مشترک هستند، فراهم می‌شود.»

ظهوری فر با اشاره به دیگر مزایای این قرارداد برای کشورمان گفت: «با توجه به end-to-end بودن سرویس‌ها در پروژه فلگ و عدم پرداخت هزینه‌های اضافی تا نقاط انتهایی، هزینه دسترسی به اینترنت در کشورمان کاهش خواهد یافت.»

واگذاری بیش از ۲۰۵ هزار پورت پرسرعت در ۳۰ استان

در نتیجه اقدامات انجام گرفته از جانب سازمان سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی در حال حاضر شاهد نصب ۵۰۰۲۸۷ پورت پرسرعت منصوبه و ۲۰۵۲۸۹ پورت واگذار شده در ۳۰ استان، شهر و ۶۴۸ مرکز مخابراتی هستیم که از رشد قابل توجه و محسوس حکایت دارد.

علیرضا اصغریان، مدیرکل دفتر نظارت بر سرویس‌های IT سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی، در گفت‌وگو با خبرنگار ایسنا، با بیان این مطلب گفت: «در سال ۸۲ بر اساس بند ماده ۱۲۴ قانون توسعه پنج ساله سوم و از سوی وزارت وقت به ۱۱ شرکت پروانه ارایه خدمات عمومی انتقال داده (PAP) و به مدت ۱۰ سال اعطا شد و هرکدام از شرکت‌های مذکور در سال اول به نصب و واگذاری حداقل ۲۰ هزار پورت در پنج استان و ۲۰ شهر ملزم شدند.» وی با بیان این‌که در پایان سال ۸۳ تنها هفت شرکت به تعهدات خود عمل کرده و چهار شرکت مشمول جریمه نقدی و نصب دو برابری تجهیزات در مدت زمان معین شدند، تصریح کرد: «با شکل‌گیری ساختار جدید سازمان و بر اساس مکانیزم، پایش عملکرد مستقر شده در آذرماه سال ۸۵ مشخص شد و مجموع ۱۱ شرکت دارای ۲۵۰ هزار پورت منصوبه و فقط ۱۸۵۰۰ پورت واگذار شده است.»

اصغریان اظهار کرد: «این در حالی است که هدف برنامه پنج ساله چهارم یک میلیون ۵۰۰ هزار پورت پرسرعت با تقسیم ۱۲۲۵۰۰۰ سهم بخش خصوصی و ۲۷۵۰۰۰ پورت سهم بخش دولتی بوده و باید تاکنون ۹۳۰۰۰۰ پورت توسط بخش خصوصی و ۱۹۸۰۰۰ پورت توسط بخش دولتی تامین شده باشد.»

گمرک توان تشخیص نوع کارت‌های هوشمند را ندارد

محمود لیایی، مدیرکل صنایع برق، الکترونیک و فناوری اطلاعات وزارت صنایع و معادن، در گفت‌وگو با ایسنا، گفت: «به این دلیل که گمرک توان تشخیص نوع کارت‌های هوشمند وارداتی به کشور را ندارد و از سوی دیگر توان تولید این نوع کارت‌ها نیز در کشور موجود است، وزارت صنایع و معادن برای حمایت از تولید داخل، پیشنهاد افزایش تعرفه را به کمیسیون ماده یک ارایه کرده که البته تاکنون این پیشنهاد مورد قبول واقع نشده است.»

وی با انتقاد از واردات بخشی از کارت‌های هوشمند سوخت از خارج از کشور توضیح داد: «تولید کارت هوشمند فرآیندی ۳ تا ۴ ماهه از زمان عقد قرارداد تا تولید و شخصی‌سازی است و این‌طور نیست که تولید از پیش انجام و سپس از کارت تولید شده از تولیدکنندگان خریداری شود.»

او یادآور شد: «مشکل اصلی این بود که به تولیدکنندگان به صورت ضرب‌الاجل اعلام شد که باید ظرف مدت کوتاهی بیش از ۱۰ میلیون عدد کارت هوشمند تولید کنند؛ این در حالیست که امکان چنین کاری عملاً وجود ندارد. به همین دلیل کارت از چین با استاندارد پایین تر وارد شد.»

مدیرکل صنایع برق، الکترونیک و فناوری اطلاعات وزارت صنایع و معادن تصریح کرد: «پیش از اجرای طرح سهمیه‌بندی بنزین نیز، نیاز به کارت هوشمند کاملاً مشخص بود؛ بنابراین اگر در این زمینه برنامه‌ریزی لازم انجام می‌شد، تولید داخل نیز به وظیفه خود عمل می‌کرد.»

لیایی همچنین اظهار کرد: «متأسفانه در حال حاضر واردات کارت‌های هوشمند به کشور در گمرک با کم‌اظهاری روبرو شده و با اظهار قیمت غیرواقعی و ورود کالای با کیفیت پایین، امکان رقابت از واحدهای داخلی سلب شده است.»

این مقام مسوول اضافه کرد: «سال گذشته حدود ۴۵ میلیون عدد انواع کارت هوشمند در کشور تولید شد که پیش‌بینی تولید امسال حدود ۶۰ میلیون عدد است. در حال حاضر تنها تعداد معدودی از شرکت‌ها در ایران توانایی تولید کارت‌های هوشمند را دارند.»